

कषायः

“उद्गान् हयान् खरान् नागान् जघ्रदण्डकषाङ्गुः” ॥
कषाङ्गुः, णे, (कष + आङ्गुः ।) सूत्र्यः । अग्निः । इत्यु-
गादिकोषः ॥

कषायः, णे स्त्री, (कषति करणम् । कष + आयः ।)
रसविशेषः । कषा इति भाषा । एथियनिलगुण-
बाज्ज्यात्तस्योत्पत्तिः । इति शिवदासः ॥
(यथा, मनुः ११ । १५३ ।

“शुक्लानि च कषायांसु पीत्वा मेध्यान्पि द्विजः” ॥
तत्पर्यायः । तुरः २ तदुक्तं चि । इत्यमरः ।
१ । ५ । ६ ॥ कुवरः ३ तुरवः ४ । इति तट्टीका ॥
अस्य गुणाः । ब्रणारिरोपणत्वम् । ग्राह्यत्वम् ।
शोथगतत्वम् । वायुकोपकारित्वम् । अतिशुक्तस्य
तस्य गुणः । मलमुच्यहृद्धान् हृत्पीडाक्षेपणादि-
रोगकारित्वम् । अन्यच्च ।

“कषायः शोषणः स्तम्भी ब्रणपाकार्तिनाशनः ।
कफशोफितवातघ्नी रूक्षः शीतो गुरुस्तथा” ॥
इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।

“कषायनामा निरुणद्धि शोफं
वर्णान्तोर्दीपनपाचनम् ।
सत्त्वापह्नोऽसौ शिथिलत्वकारो
निषेवितः पाण्डुरोऽसौ माचम” ॥

इति राजनिर्घण्टः ॥ * । पाचनादिः । तस्य पूर्ण-
वीर्यं याममेकं तिष्ठति । तत्पर्यायः । कषायः २
निर्यूहः ३ । स तु पच्यविधो यथा । खरसः १
कल्कः २ कथितः ३ शीतः ४ पाण्डुः ५ । इति
वैद्यकपरिभाषा ॥ * ॥

“जिह्वां करणं यस्य नितरां ग्राहकश्चातिसारे
श्लेष्मयाधेरुपशमकरः श्वासकासापहर्ता ।
हिक्कां शूलं हरति नितरां शोथनं स्याद्गुणानां
प्रोक्तं चायं समधिकगुणो नाम श्लेष्मः कषायः” ॥
इति हारीते प्रथम स्थाने ७ अध्याये ॥

“कषायो जङ्घ्येज्जिह्वां करणं चोतो विबन्धकृत्” ॥

“कषायः पित्तकफहा गुरुस्त्वविशोधनः ।
पीडनो रोपणः शीतः क्षौद्रमेदो विशोषणः ।
आमसंस्तम्भनो ग्राही रूक्षोऽतिवक्त्रप्रसादनः ॥
करोति शीलितः सोऽति विरुग्माधानहृद्भुजः ।
दृष्टकार्श्यं पौरुषम्भंशोतोरोधमलयहान्” ॥ -
इति वाभटे सूत्रस्थाने १० अध्याये ॥

“कषायो रसः संशमनः संयाही सन्धारणः
पीडनो रोपणः शोषणः स्तम्भनः श्लेष्मरक्तपित्त-
प्रशमनः शरीररक्तेदस्योपयोक्ता रूक्षः शीतो
गुरुश्च ।

स एवं गुणोऽप्येक एवात्यर्थमुपगुण्यमानः आस्यं
शोषयति, हृदयं पीडयति, उदरमाध्मापयति,
वाचां निरुहति, श्रोतोंस्यववध्नाति, श्वाव-
त्पादयति, पौष्ट्यमुपहन्ति, विरुध्य जरां
गच्छति, वातमृत्पुण्डरीकाखवद्वहति, कर्षयति,
ग्लापयति, तर्षयति, स्तम्भयति, खरविषद-
रूक्षत्वात् पित्तवध-ग्रहापतानकार्हितप्रभृतींश्च
वातविकारानुपजनयतीति” ।

“वैद्यस्तम्भभाष्ये रसनं योजयेद्भसः ।
बध्नातीव च यः कण्ठं कषायः स विकास्यति” ॥

कषाया

“पवन एथियतिरेकात् कषायः” ॥

इति चरके सूत्रस्थाने २६ अध्याये ॥

निर्यासः । (यथा, महाभारते अनुशासनपर्वणि ।

“दृष्टो वटकषायेण अनुलिप्तः प्रियङ्गुणा ।

क्षीरेण षष्टिकान् भुक्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते” ॥)

विलेपनम् । (यथा कुमारः ७ । १७ ।

“कर्णापिंतो लोभ्रकषायरूक्षे
गोरोचनाक्षेपनितान्तगौरे” ॥

“लोभ्रस्य दृष्टविशेषस्य कषायेण विलेपनेन” ॥

इति मल्लिनाथः ॥ अङ्गरागः । इति मेदिनी ॥

कषायः, णे, (कष + आयः ।) श्लेष्मकण्डः । इति
धरणी । रागः । इत्यमरटीकायां खामी ।
(यथा कान्दव्योपनिषदि ।

“आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः सत्त्वशुद्धौ भ्रुवा
स्मृतिः । स्मृतिलम्भे सर्वयज्ञीनां विप्रमोक्ष-
स्तस्मै ऋदितकषायाय तमसः पारं दर्शयति” ॥

“तस्मै ऋदितकषायाय वार्त्तारिदिरिव कषायो
रागदेवादिदोषः सत्त्वस्य रज्जनरूपत्वात् ज्ञान-
वैराग्याभ्यासरूपक्षारेण क्षालितो ऋदितो विना-
शितो यस्य नारदस्य तस्मै” ॥ इति भाष्यम् ॥
कलियुगम् । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (निर्वि-
कल्पसमाधेर्विभ्रमेदः । यथा, वेदान्तसारे समा-
धिकृत्ये ८२ ।

“लघुवित्तेषामावेऽपि चित्तदत्तेरागादिवासनया
स्तब्धीभावात् अखण्डवस्त्ववलम्बनम्” । तजानेक
जन्माभ्यस्तवाह्याभ्यन्तररागाद्यनुभवजनितसंस्कारैः
कलुषीकृतं चित्तं कथञ्चित् अवगच्छादसाधनेनान्त-
र्मुखमपि चैतन्यग्रहणसामर्थ्याभावात् मध्य एव
स्तब्धीभवति यथा राजदर्शनाय खण्डहान्निर्गत्य,
राजमन्दिरं प्रविष्टस्य कस्यचित् पुरुषस्य द्वार-
पालनिरोधेन स्तब्धीभावः तथा परित्यक्तवाह्य-
विषयस्य अखण्डवस्तुग्रहणप्रवृत्तस्योद्भूदरागादि-
संस्कारैः स्तब्धीभावादखण्डवस्त्वग्रहणं कषायः ॥)

कषायः, चि, (कष + आयः ।) सुरभिः । (यथा मेघ-
दूते ३३ ।

“प्रब्रूषेभु स्फुटितकमलामोदमैत्रीकषायः” ॥)

लोहितः । इति मेदिनी ॥ (यथा कुमारः ३ । ३२ ।

“चूताङ्गुरासादकषायकण्ठः

पुंस्त्रीकिलो यन्मधुरं चुकूज” ॥)

रक्तपीतमिश्रितवर्णः । इत्यमरटीकायां खामी ॥

धवच्छः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कषायकृत्, णे, (कषायं कषायरागं करोति इति ।

कषाय + कृ + क्तिप् तुगागमश्च ॥) रक्तलोभ्रः ।

इति जटाधरः ॥

कषाययावनालः, णे, (कषायः रक्तवर्णः यावनालः ।)

तुवरयावनालघान्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कषाया, स्त्री, (कष + आय टाप् च ।) क्षुद्रदुरा-
लभालता । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्यायो-
यथा,—भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ।

“यासोपवासो दुष्यर्षो धन्वयासः कुनाशकः ।

दुरालभादुरालम्भा समुद्रान्ता च रोदिनी ॥

गान्धारी कच्छुरानन्ता कषाया हरविग्रहा” ॥)

कस

यिकषातः, चि, (कषायो रक्तपीतवर्णादिर्जातोऽस्य ।

कषाय + तारकादित्वात् इतच् ॥) क्षतनोहितः ।

(यथा कुमारः ४ । ३४ ।

“अमुनैव कषायितस्तनी
सुभगेन प्रियगात्रभस्मना” ॥)

कषायी, [न] णे, (कषायो विद्यते अस्य । कषाय +
इनिः ।) प्राणदृष्टः । इति जटाधरः ॥ लघुच-
दृष्टः । खर्जुरीदृष्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कषिः, चि, (कषति हिनस्ति यः । कष + “खनि
कषि” इत्यादिना इः । उणां ४ । १३६ ।) हिं-
सकः । इत्यादिकोषः ॥

कषीका, स्त्री, (कषतीति । कष + “कषि दुषिभ्यां
ईकन्” । उणां ४ । १६ । इति ईकन् + टाप् च ।)
पक्षिजातिः । यदुक्तं उणादिकोषे ॥

“कषीका पक्षिजातौ स्यात् दूषिका नेत्रयोर्मले” ॥

कषेरुका, स्त्री, (कष + एरक् + ततः उः । संज्ञायां
कन् टाप् च ।) कषेरुका । पृष्ठास्थि । इत्यमर-
टीकायां रायमुकुटः ॥

कष्टं, स्त्री, (कथ्यते इति । कष + भावे क्तः ।
“कृच्छ्रगहनयोः कषः” । ७ । २ । २२ । इति नेट् ।)

पीडामात्रम् । तत्पर्यायः । पीडा २ बाधा ३
यथा ४ दुःखम् ५ अमानस्यम् ६ प्रवृत्तिजम् ७
कृच्छ्रम् ८ आभीलम् ९ । इत्यमरः । १ । ६ ।

३ । आबाधा १० वेदना ११ दुःखम् १२ आमा-
नस्यम् १३ । इति तट्टीकायां भरतः ॥ कला-
कलम् १४ । इति वाचस्पतिः ॥ अर्त्तिः १५
अर्त्तिः १६ पीडनम् १७ बाधनम् १८ आमा-
नस्यम् १९ विबाधनम् २० विहेठनम् २१ विधा-
नकम् २२ पीडितम् २३ । इति शब्दरत्नावली ॥
काथः २४ अशर्म २५ । इति जटाधरः ॥ (यथा
महानिर्व्याख्योक्तात्मज्ञाननिर्णये ।

“कुर्व्याः सततं कर्मै ह्यत्वा कष्टशतान्यपि ।
तावन्न लभते मोक्षं यावज्ज्ञानं न जायते” ॥)

कष्टं, चि, (कथ्यतेऽसौ । कष + कर्मणि + क्तः ।) पी-
डायुक्तः । गहनः । इत्यमरमेदिनीकरौ । (यथा
मनुः १२ । ७८ ।

“बन्धनानि च कष्टानि परप्रेष्यत्वमेव च” ॥
अतिकष्टकरम् । विषादादौ प्रयोक्तव्यम् । यथा,
महाभारते १ । १ । २९५ ।

“कष्टं युद्धे दशश्रेष्ठाः श्रुता मे ।

त्रयोऽस्माकं पाण्डवानाञ्च सप्त” ॥)

कष्टकारकः, णे, (कष्टं करोति उत्पादयति बन्धक-
त्वात् । कष्ट + कृ + कर्मण्यण् । ततः कन् । कष्टं
करोतीति । कृ + कृण्व वा । कष्टस्य कारको वा ।)

संसारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पीडाकरे चि ॥

कष्टस्थानं, स्त्री, (कष्टं कष्टकरं स्थानम् ।) दुःखजनक-
स्थानम् । इति हारावली ॥

कस जगतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (धां—परं—सकं
—सेट्—ज्वलादिः ।) ज कासः कसः । विपूर्वोऽयं
प्रपुङ्ग्वीभावे । तथा च ।

“प्रपुङ्ग्वीत्युक्तसंज्ञकस्याकोषविकचस्तुटाः ।
पुल्लक्षिते विकसिते” इत्यमरः । २ । ४ । ७-८ ।